

10% opłaty za wieczyste użytkowanie, przypadającej do zapłaty po dniu 1 stycznia 1967 r.

§ 15. Budynki przeznaczone do rozbiórki w związku z realizacją inwestycji mieszkaniowych spółdzielni budownictwa mieszkaniowego przenosi się na własność tych spółdzielni nieodpłatnie równocześnie z oddaniem terenu w użytkowanie wieczyste.

§ 16. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają odpowiednie zastosowanie do sprzedaży nieruchomości nierolniczych wymienionych w art. 41 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159).

§ 17. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad zbywania przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych (Dz. U. z 1967 r. Nr 18, poz. 83).

§ 18. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej, Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

118

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 maja 1970 r.

w sprawie zaliczania wartości mienia nieruchomego pozostawionego za granicą na pokrycie opłat z tytułu użytkowania wieczystego terenu i ceny sprzedaży położonych na nim budynków.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osobom, które w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r. pozostawiły majątek nieruchomy na terenach nie wchodzących w skład obecnego obszaru Państwa, a które na mocy umów międzynarodowych zawartych przez Państwo mają otrzymać ekwiwalent za mienie pozostawione za granicą, zalicza się wartość pozostawionego za granicą mienia nieruchomego na pokrycie opłat za teren państwowy otrzymany w użytkowanie wieczyste i ceny sprzedaży położonych na nim domów (budynków).

§ 2. Zaliczenie wartości mienia, o którym mowa w § 1, następuje przy oddaniu w użytkowanie wieczyste: jednej działki przeznaczonej pod budowę domu jednorodzinnego lub łącznie z innymi osobami — przeznaczonej pod budowę małego domu mieszkalnego z równoczesną sprzedażą jednego domu jednorodzinnego (lokalu w małym domu mieszkalnym), jeżeli działka zabudowana jest takim domem, działki przeznaczonej pod budowę lub zabudowanej budynkiem mieszkalno-pensjonatowym, budynkiem przeznaczonym na pomieszczenie warsztatu rzemieślniczego lub drobnego zakładu przemysłowego albo działki zabudowanej budynkami związanymi z gospodarstwem rolnym, osobie uprawnionej lub łącznie wszystkim spadkobiercom tej osoby.

§ 3. Działki przeznaczone pod budowę budynków mieszkalno-pensjonatowych, pod budowę budynków przeznaczonych na pomieszczenia warsztatów rzemieślniczych lub na prowadzenie drobnych zakładów przemysłowych oraz działki zabudowane takimi budynkami mogą być oddawane w użytkowanie wieczyste z równoczesną sprzedażą budynków osobom ubiegającym się o zaliczenie wartości majątku nieruchomego pozostawionego za granicą, jeżeli mają one uprawnienia do prowadzenia tych pensjonatów, warsztatów lub zakładów i oświadczają, że będą je osobiście prowadzić.

§ 4. Działki zabudowane budynkami związanymi z gospodarstwem rolnym mogą być oddawane w użytkowanie wie-

czyste z równoczesną sprzedażą budynków rolnikom, którzy otrzymali już tytułem ekwiwalentu za pozostawiony majątek nieruchomy grunty rolne bez zabudowań. Wartość pozostawionych budynków związanych z gospodarstwem rolnym zalicza się tym osobom na pokrycie ceny sprzedaży budynków i opłat za użytkowanie wieczyste terenu, na którym są położone.

§ 5. 1. Osoba ubiegająca się o zaliczenie wartości mienia nieruchomego pozostawionego za granicą, o którym mowa w § 1, obowiązana jest przedłożyć organowi, do którego zgłosiła wniosek o oddanie jej użytkowania wieczystego terenu i sprzedaż położonego na nim budynku, urzędowy opis mienia nieruchomego pozostawionego za granicą lub odpis zaświadczenia odszkodowawczego wydanego przez b. Państwowy Urząd Repatriacyjny.

2. Organ właściwy do oddania terenu w użytkowanie wieczyste i sprzedaży domów (budynków) może w uzasadnionych wypadkach zaliczyć wartość mienia nieruchomego pozostawionego za granicą także na podstawie innych niż wymienione w ust. 1 dokumentów, wydanych przez organy administracyjne lub sądy, świadczących niewątpliwie o pozostawieniu takiego mienia za granicą.

§ 6. Wartość mienia pozostawionego za granicą ustala się na podstawie danych stwierdzających rodzaj i rozmiary tego mienia stosując:

- 1) dla ustalenia wartości budynków — odpowiednie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. Nr 13, poz. 117),
- 2) dla ustalenia wartości gruntów — odpowiednie przepisy o odszkodowaniu, zawarte w ustawie z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94).

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie sposobu zaliczania na pokrycie ceny nabywanych od Państwa nieruchomości wartości pozostawionej za granicą mienia nieruchomego oraz sposobu usta-

lania wartości tego mienia (Dz. U. z 1957 r. Nr 44, poz. 205 i z 1967 r. Nr 9, poz. 40).

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej i Ministrowi Finansów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czterech dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

119

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 maja 1970 r.

w sprawie oddawania nieruchomości, które przeszły na własność Państwa wskutek wyjazdu poprzednich właścicieli z kraju, członkom ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ust. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nieruchomości, które przeszły na własność Państwa na podstawie art. 38 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159), mogą być oddawane na własność lub w użytkowanie wieczyste pozostałym w kraju członkom rodziny poprzednich właścicieli.

§ 2. Członkami rodziny, którym mogą być oddane na własność lub w użytkowanie wieczyste nieruchomości wymienione w § 1, są małżonek, rodzice, dzieci i wnukowie oraz rodzeństwo osoby, której nieruchomości przeszła na własność Państwa wskutek jej wyjazdu z kraju i utraty obywatelstwa polskiego.

§ 3. 1. W miastach i osiedlach tereny przeznaczone pod budowę domów jednorodzinnych, małych domów mieszkalnych, budynków mieszkalno-pensjonatowych, budynków przeznaczonych na pomieszczenia warsztatów rzemieślniczych lub drobnych zakładów przemysłowych, budynków związanych z gospodarstwem rolnym oraz zabudowane takimi domami i budynkami, jak też tereny rolne, mogą być oddane osobom wymienionym w § 2 w nieodpłatne użytkowanie wieczyste z nieodpłatnym przeniesieniem własności domów i budynków położonych na tych terenach.

2. W gromadach mogą być oddane nieodpłatnie na własność tereny wraz z domami i budynkami wymienionymi w ust. 1.

§ 4. Warunkiem przeniesienia praw rzeczowych wymienionych w § 3 jest złożenie wniosku przez osoby wymienione w § 2 w nieprzekraczalnym terminie 6-miesięcznym, licząc od dnia wyjazdu za granicę poprzedniego właściciela.

§ 5. 1. Jeżeli więcej niż jeden z członków rodziny złożył wniosek o przeniesienie na jego rzecz praw rzeczowych wymienionych w § 3, przeniesienie tych praw może nastąpić w całości lub części na jednego, niektórych lub wszystkich wnioskodawców.

2. Jeżeli przeniesienie praw rzeczowych następuje na dwu lub więcej wnioskodawców, przenosi się prawa rzeczowe na ich współwłasność lub współużytkowanie wieczyste w określonych częściach ułamkowych, przy czym przeniesienie może nastąpić w różnych częściach ułamkowych na rzecz różnych wnioskodawców.

§ 6. 1. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest teren zabudowany małym domem mieszkalnym lub domem odpowiadającym pod względem przedmiotowym warunkom takiego domu, należy równocześnie z ustanowieniem odrębnej własności poszczególnych lokali przenieść prawa do jednego lokalu na rzecz jednego, niektórych lub wszystkich wnioskodawców.

2. Można również prawa własności do poszczególnych lokali w małym domu mieszkalnym przenieść na różnych wnioskodawców.

§ 7. 1. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest gospodarstwo rolne, można prawa rzeczowe przenieść tylko na wnioskodawców posiadających kwalifikacje do nabycia nieruchomości rolnych.

2. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest budynek mieszkalno-pensjonatowy, warsztat rzemieślniczy lub drobny zakład przemysłowy, można prawa rzeczowe przenieść tylko na wnioskodawców mających uprawnienia do prowadzenia pensjonatu, zakładu rzemieślniczego lub przemysłowego oraz pod warunkiem złożenia przez nich oświadczenia, że będą zakładem osobiście prowadzić.

§ 8. 1. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest teren przeznaczony do zabudowy domami lub budynkami wymienionymi w § 3, należy przy przeniesieniu praw rzeczowych ograniczyć powierzchnię terenu do powierzchni normatywnej, a jeżeli teren jest zabudowany — do powierzchni potrzebnej do prawidłowego użytkowania domów lub budynków.

2. Jeżeli przedmiotem przeniesienia praw rzeczowych jest gospodarstwo rolne, powierzchnia jego nie może przekroczyć normy obszarowej gospodarstwa rolnego w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. z 1958 r. Nr 17, poz. 71 i z 1963 r. Nr 28, poz. 168) łącznie z powierzchnią stanowiącą z innego tytułu własność wnioskodawcy.

3. Przedmiotem przeniesienia na rzecz jednego wnioskodawcy może być tylko powierzchnia odpowiadająca jednej działce normatywnej lub jednemu gospodarstwu rolnemu.

§ 9. Jeżeli przeniesienie praw rzeczowych wymienionych w § 3 wymaga odpowiedniego podziału nieruchomości, podziału należy dokonać przed przeniesieniem praw rzeczowych, pod warunkiem, że podział nieruchomości jest dopuszczalny.

§ 10. 1. Właściwy do rozpoznania wniosków o przeniesienie praw rzeczowych wymienionych w § 3 jest:

- 1) organ gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat, dzielnicowej miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej co do nieruchomości położonych na terenach wymienionych w art. 1 ust. 1 i art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach; jeżeli przedmiotem przeniesienia jest teren rolny — organ ten rozpoznaje wniosek w porozumieniu z organem do spraw rolnych tego prezydium,
- 2) organ do spraw rolnych prezydium powiatowej rady narodowej co do nieruchomości położonych na innym terenie.